

Korizma - 40 dana pripreme za Uskrs

40 dana, vrijeme promišljanja, pokore, nove orijentacije i pripreme za Uskrs. Od Pepelnice ili Čiste srijede do Velike subote, izuzevši nedjelje, traje Korizmeno vrijeme, koje se oslanja na 40 dana ko-je je Isus proveo posteći u pustinji.

Od Pepelnice do Velike subote je 46 dana, ali se nedjelje ne broje, jer dan Gospodnji ne trpi posta. S Korizmom počinje vrijeme spoznaje samoga sebe, promišljanja, odricanja i nove orijentacije prema Bogu.

Obraćanje je odlučujuća misao Pepelnice. Vanjski znak obraćenja je znak križa od pepela. Pepeo je dobiven od spaljenih blagoslovljenih palminih ili maslinovih grana prethodne godine. Svećenik označava vjernika križem od pepela govoreći: „*Spomeni se čovječe, da si prah i da se u prah vraćaš*“. (Usp. Post 3,19) Druga rečenica glasi: „*Obraćajte se i vjerujte Evanđelju*“. Obraćanje ne znači bezuvjetno 180 stupnjeva zaokreta, nego puno više korekturu puta, čiji cilj treba biti Bog kojeg ponovno treba staviti u centar vlastitoga života.

Pepeo podsjeća ljude na njihovu vlastitu prolaznost. Pepeo je već u Starom zavjetu znak pokore, kajanja i poniznosti. U knjizi Joninoj kaže se što je kralj Ninive iskusio kroz četrdeset dana nakon što mu je najavljeno rušenje grada: „*Glas doprije do kralja ninivskoga: on ustade s prijestolja, skide plašt sa sebe, odjenu se u kostrijet i sjede u pepeo*“ (Jon 3,6).

Običaj korizme nastao je u četvrtom stoljeću. Propis pepela za Pepelnicu ili Čistu srijedu što ga dobivamo od palminih ili maslinovih grana prethodne godine potječe iz dvanaestog stoljeća.

Dugo vremena korizma se svetkovala velikom strogošću. Tako su primjerice vjernici prvog tisućljeća koji su počinili teški grijeh, morali provesti Korizmu izvan zajednice a u ekstremnim slučajevima samo u vreći i pepelu. Tek na Veliki četvrtak opet su bili primljeni u zajednicu.

Do Drugog vatikanskog koncila post u katoličkoj Crkvi bio je obvezujući. Trebalo se odreći mesa, mliječnih proizvoda, vina i jaja. Danas su samo Čista srijeda i Veliki petak obvezni dani posta, a za vrijeme između post se svakako preporuča.

Promijenio se i način odricanja. Meso u današnjem društvu nema više onu vrijednost kao ranijih stoljeća i za ljude više ne znači nikakvo odricanje. Mnogi su umjesto toga razvili druge oblike posta. Mnogi se katolici danas odriču kave, alko-

hola i vrlo često slatkiša. Također su svakidašnje navike kao televizija, kompjutorske igre ili vožnja autom ograničene u Korizmi. Tako imamo u Austriji od 2007. akciju autoposta.

Korizma treba doprinijeti da razmislimo o starijim navikama i eventualno ih promijeniti. Da se od loših navika pravo očiste, katolici trebaju za vrijeme Korizme kao pripremu za Uskrs, također i sakrament pomirenja ili ispovijedi.

Poruka Pepelnice s kojom počinje preduskrsno pokorničko vrijeme dade se sažeti u jednoj rečenici: „*Obrati se čovječe, dok još imaš vremena!*“

Zato moramo koristiti vrijeme: činiti dobro, odbacivati zlo, živjeti tako, da se svidimo Bogu. Tako promatrana, Pepelnica je ozbiljan dan - dan hitne opomene, i mi razumijemo, zašto je ona zajedno s Velikim petkom glavni dan posta Crkve.

Pepelnica (korizma) poziva nas: zgrabite šansu, pomirite se s Bogom i vašem životu dajte novi pravac!

Post: Nametnuti sebi odricanje tjelesnih užitaka i to ne radi vitke linije, nego za Boga: kao znak pokore, dobre volje, u svijesti da Bog vidi to što mi u tajnosti činimo. Manje jesti značilo bi odricanje od mesa, alkohola, slatkiša. Možda i pitanje: Koji odnos prema sebi moram odbaciti, a na koji sam navikao.

Molitva: to je duša vjere. Kod toga želim dati dva poticaja: Molitvi ne pripada samo govorenje, nego i slušanje. Gdje slušamo Boga? Prije svega u riječi Svetoga pisma, ako uvijek iznova koncentrirano čitamo jedan odlomak i o njemu razmišljamo i pitamo se: Koja riječ posebno meni govori?

Zajedničku molitvu, svetu misu ponovno ozbiljno primiti k srcu. To znači, na prvom mjestu posjećivati nedjeljnu misu, a može značiti i svakodnevno biti na misi, na euharistijskom klanjanju, krunici, sudjelovati u pobožnosti križnog puta.

Za sve to vrijedi riječ sv. Arškog župnika: „*Privatna molitva: slamka; molitva zajednice: moćni plamen*“.

I konačno: **milostinja:** jednom se odijeliti od novca u korist drugoga. Kao mjerilo za to mogla bi nas podsjetiti Isusova riječ: „*Kako dajete, tako će se i vama dati; mjerom kojom mjerite, i vama će se mjeriti*“.

Korizma: vrijeme, koje traži nešto od nas - ali puno više: velika šansa, šansa za religioznu i ljudsku obnovu. Mi ne možemo ništa razumnijega i sadržajnijeg učiniti, nego iskoristiti ovu šansu.

(izvor: internet)